

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 08.05.1987, sp. zn. Ntd 136/87, ECLI:CZ:NS:1987:NTD.136.1987.1

Číslo: 31/1988

Právní věta: Bylo-li k pohrůzkám ve smyslu trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. použito telefonu, je místem spáchání činu jak místo, kde se vyskytoval pachatel, tak místo, kde byla osoba, která měla být k něčemu přinucena.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 08.05.1987

Spisová značka: Ntd 136/87

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Příslušnost soudu, Vydírání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 235 141/1961 Sb. § 18
§ 22

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31

Bylo-li k pohrůzkám ve smyslu trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. použito telefonu, je místem spáchání činu jak místo, kde se vyskytoval pachatel, tak místo, kde byla osoba, která měla být k něčemu přinucena.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 8. 5. 1987 sp. zn. [Ntd 136/87.](#))

Nejvyšší soud ČSR ve sporu o příslušnost mezi obvodním soudem pro Prahu 8 a okresním soudem Praha-západ rozhodl tak, že příslušným k projednání věci je obvodní soud pro Prahu 8.

Z odůvodnění:

U obvodního soudu pro Prahu 8 podal prokurátor obžalobu na obviněnou B. S. pro trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák., kterého se měla dopustit tím, že v souvislosti s dopravní nehodou na Hlávkově mostě v Praze 7, při níž R. V. nezvládl řízení a nákladním automobilem zn. Avia narazil do jejího osobního automobilu, telefonovala dne 22. 11. 1986 z neznámého místa do bytu R. V. v Praze 8 a žádala na něm 3000,- Kčs s odůvodněním, že bude v dlouhodobé pracovní neschopnosti a on bude trestně stíhán nebo jí bude trvale platit náhradu škody; proto jí dne 1. 12.

1986 požadované peníze v Praze 2 na Vinohradské třídě předal.

Obvodní soud usnesením podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. věc postoupil okresnímu soudu Praha-západ a uvedl, že podle přepisu záznamu telefonického rozhovoru z magnetofonového pásku byl volajícím poškozený, který telefonoval obviněné do jejího bytu v okrese Praha-západ, a proto místem spáchání je obvod okresního soudu Praha-západ.

Okresní soud Praha-západ usnesením odmítl svou příslušnost s odůvodněním, že z obsahu spisu i z přepisu magnetofonových záznamů telefonických hovorů obviněné s poškozeným je zřejmé, že před tím již byl uskutečněn první telefonický hovor, při němž volajícím byla obviněná, ale z tohoto hovoru nebyl ještě magnetofonový záznam pořízen.

Nejvyšší soud ČSR ve sporu o příslušnost věc prozkoumal a dospěl k závěru, že příslušným k projednání a rozhodnutí věci je obvodní soud pro Prahu 8, a to podle § 18 a 22 tr. ř. Podle těchto ustanovení věc projedná ten z několika příslušných soudů, v jejichž obvodu byl trestný čin spáchán, u něhož podal prokurátor obžalobu. Jestliže byl trestný čin spáchán pohrůzkou jiné těžké újmy s cílem přinutit jiného něco konat a bylo-li k pohrůzkám použito telefonu, jsou místem spáchání činu jak místo, kde se vyskytoval obviněný, tak místo, kde byl poškozený, který měl být přinucen k tomu, aby něco konal. Tak tomu bylo v této trestní věci. Poškozený byl v Praze 8, a proto i obvod tohoto soudu je místem spáchání trestného činu. Byla-li pak u obvodního soudu pro Prahu 8 podána obžaloba, platí ustanovení § 22 tr. ř.